

РЕШЕНИЕ

№ 114

гр. Стара Загора, 12.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в
закрито заседание на дванадесети октомври, през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

Членове: Мариана М. Мавродиева
Веселина К. Мишова

като разгледа докладваното от Веселина К. Мишова Въззивно гражданско
дело № 20215500501639 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.435 и сл. ГПК и е образувано по жалба на Б. Г. Б. – длъжник по изп.дело № 497/2021 г. по описа на ЧСИ К.А.. Жалбоподателят обжалва действията на съдебния изпълнител, изразяващи се в обявяване на публична продажба на собствения му недвижим имот, представляващ несеквестрируемо имущество по смисъла на чл.444, т.7 ГПК. В жалбата се сочи, че със съпругата му били във фактическа раздяла, а той отглеждал непълнолетно дете от друга жена и че обявеният за продажба имот не надхвърля жилищните нужди на семейството му. На второ място твърди, че не можело да се продава идеална част от нещо, което не представлява самостоятелен обект, тъй като не можело правилно да бъдат индивидуализирани. На трето място са изложени оплаквания във връзка с нормата на чл.442а ГПК и цената на продавания имот, която надвишавала десет пъти задължението по изпълнителното дело. Твърди се и това, че по делото имало предприети и други изпълнителни действия, които биха могли да доведат до изплащане на задължението. Искане се съди да постанови решение, с което да отмени действията на съдебния изпълнител, изразяващи се в насочването на изпълнението върху собствения му недвижим имот, представляващ несеквестрируемо имущество по смисъла на чл.444, т.7 ГПК.

Взискателят „И.г.“ ООД взема становище, че жалбата е неоснователна и излага съображения в подкрепа на това.

Приложени са мотиви по обжалваното действие от ЧСИ съгласно чл.436, ал.3 ГПК.

Съдът, като обсъди направените в жалбата оплаквания и възраженията на въззиваемия, намери за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима. Разгледана по същество, е неоснователна, като съображения за това са следните:

Изпълнително дело е било образувано пред ЧСИ К.А. по издаден в полза на „И.г.“ ООД изпълнителен лист, издаден по гр.дело с № 2243/2019 г. по описа на СРС, видно от който жалбоподателят Б. Г. Б. е осъден да заплати на взыскателя сумата от 4000 лв., заедно със законната лихва и разноските по делото. Изпълнителният лист е издаден въз основа за заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК. Първоначално изпълнението е било насочено върху банкови сметки на длъжника и трудовото възнаграждение на длъжника. Освен това в хода на принудителното изпълнение е установено, че съпругата му е закупила през 2015 г. жилище – апартамент, находящ се в ***. Жилището е закупено с банков кредит, по който жалбоподателят е съдължник. Поканата за доброволно изпълнение е била връчена на длъжника на 27.05.2019 г. По делото няма данни в банковите сметки на длъжника да има някакви наличности. Трудовото възнаграждение, което получава, е в размер на минималната работна заплата и не е запорирано. По делото е установено още, че сметката му в „Б.Д.“ АД е запорирана от ЧСИ М.Д. по две изпълнителни дела и от ЧСИ Г.И. по едно изпълнително дело.

Във връзка с издирването на длъжниковото имущество е установено, че той е декларирал, че е собственик на недвижим имот - $\frac{1}{4}$ ид.ч. от дворно място, находящо се в ***, цялото от 500 кв., с идентификатор 68850.524.305, заедно с $\frac{1}{2}$ ид.ч. от апартамент, находящ се на втория етаж на масивната жилищна сграда, построена в това дворно място; с $\frac{1}{2}$ ид.ч. от северозападния гараж, построен в сутерена на масивната жилищна сграда; $\frac{1}{4}$ ид.ч. от сграда с идентификатор 68850.524.305.2 със застроена площ от 11 кв.м, представляваща допълващо застрояване; $\frac{1}{4}$ ид.ч. от сграда с идентификатор 68850.524.305.3 със застроена площ от 23 кв.м, представляваща допълващо застрояване и заедно с $\frac{1}{4}$ ид.ч. от сграда с идентификатор 68850.524.305.4 със застроена площ от 20 кв.м. Имотът е придобит от длъжника по силата на наследствено правоприемство. Имотът е бил възбранен, описан и оценен на 111 499 лв. с протокол от 07.04.2021 г. Оценката е била възложена на вещо лице. Публичната продажба е била насрочена за времето от 09.08.2021 г. до 09.09.2021 г., обявена по предвидения в ГПК ред и разгласена, но нестана, видно от протокола от 10.09.2021 г.

Чрез уредената в чл. 435, ал. 2 ГПК процесуална възможност длъжникът да обжалва насочването на изпълнението върху имущество, което счита за несквестируемо, е създаден процесуален ред за защита на имуществените обекти, които са необходими за издръжката на длъжника и неговото семейство. С упражняването на това свое право длъжникът цели да осуети лишаването му от определено имущество, като се основава на неговата несквестируемост за принудителното изпълнение на предявеното парично вземане. Съгласно императивната разпоредба на чл. 444, т. 7 ГПК,

изпълнението не може да бъде насочено върху жилището на длъжника - физическо лице, ако той и никой от членовете на семейството му, с които живее заедно, нямат друго жилище, независимо от това дали длъжникът живее в него, като само ако жилището надхвърля жилищните нужди на длъжника и членовете на семейството му, определени с наредба на МС, надвишаващата част от него се продава, ако са налице условията на чл. 39, ал. 2 ЗС. В случая в кориците на изпълнителното дело има доказателства за извършена от съдебния изпълнител проверка на гореописаните факти. От извършената справка в Имотния регистър към АВ, Служба по вписванията – Стара Загора, се установява, че съпругата на длъжника има друго жилище. Длъжникът не е представил доказателства за твърдяното от него обстоятелство, че двамата са във фактическа раздяла и че тя е инициирала производство за прекратяване на брака, при което няма как само на основание голословни твърдения съдът да приеме, че член на семейството му, с когото той живее, няма друго жилище, респ. че продаваният имот е несеквестируем на основание чл.444, т.4 ГПК.

За пълнота на изложението съдът ще изложи съображения и по отношение на другите оплаквания в жалбата, въпреки, че те не са свързани с твърдяната несеквестируемост. Напълно несъстоятелно е твърдението в жалбата, че не може да се продава идеална част от нещо, което не представлява самостоятелен обект. Текстовете на които той се позовава – чл.6 ПВп и чл.200-204 ЗУТ са неприложими. Нито в съдебната доктрина, нито в съдебната практика е имало съмнение, че годин обект на право на собственост може да бъде идеална част от имот, респ. тази идеална част може да бъде предмет на сделки, както и на принудително изпълнение и това не е невъзможно. Още повече, че в процесуалния закон са предвидени правила относно правата и задълженията на съсобственици на имот, който подлежи на принудително изпълнение.

Неоснователно жалбоподателят се позовава на чл.442а ГПК относно разликата между дълга и оценката на недвижимия имот. Преценката за съразмерност между предприетите изпълнителни способности и размера на задължението се прави, като се отчитат всички данни и обстоятелства по делото, процесуалното поведение на длъжника и възможността вземането да остане неудовлетворено. В случая по делото е видно, че длъжникът многократно не е намиран на известните по делото адреси. Трудовото му възнаграждение е в размер на минималната работна заплата и макар да е получил съобщението на доброволно изпълнение през м. май 2019 г. до този момент по делото не е погасено нищо от задължението. В същото време има неизпълнени задължения, за които са образувани други изпълнителни дела. Очевидно процесуалното поведение на длъжника, както и ниските доходи, които има, а и другите данни по делото, сочат на това, че вземането може да остане неудовлетворено.

С оглед на тези съображения съдът приема, че жалбата на Б. Г. Б. е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на Б. Г. Б. от ***, ЕГН *****,
— длъжник по изп.дело № 20197660400497 по описа на ЧСИ К.А., срещу насочването на принудителното изпълнение към на недвижим имот - $\frac{1}{4}$ ид.ч. от дворно място, находящо се в ***, цялото от 500 кв., с идентификатор 68850.524.305, заедно с $\frac{1}{2}$ ид.ч. от апартамент, находящ се на втория етаж на масивната жилищна сграда, построена в това дворно място; с $\frac{1}{2}$ ид.ч. от северозападния гараж, построен в сутерена на масивната жилищна сграда; $\frac{1}{4}$ ид.ч. от сграда с идентификатор 68850.524.305.2 със застроена площ от 11 кв.м, представляваща допълващо застрояване; $\frac{1}{4}$ ид.ч. от с идентификатор 68850.524.305.3 със застроена площ от 23 кв.м, представляваща допълващо застрояване и заедно с $\frac{1}{4}$ ид.ч. от сграда с идентификатор 68850.524.305.4 със застроена площ от 20 кв.м, като неоснователна.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____